Domā uz To Kungu visos savos ceļos, tad Viņš darīs līdzenas tavas tekas.

Sal. pam. 3:6

priekules baptistu draudze

———2020——— Aprīlis(169)

Zāļu iela 12, Priekule, LV-3434; Reģ.nr.90000159161; SWEDBANKA **Konts LV61HABA0551032019880 – ziedojumiem!**

Lasot un dzirdot dažādus viedokļus par to, ko šodien piedzīvojam, varam redzēt tik daudz jautājumu, tik daudz domu, ierosinājumu, jā un arī nosodījumu. Daudzi saka - tas ir Dieva sods. Ir vēl bargāki, kuri saka, ka tas jau sen bija pelnīts un tagad visi tie, kuri saslimst un mirst, to saņem par saviem grēkiem.
Man ļoti patika, kā mācītājs Edgars Mažis 29.marta dievkalpojuma tiešraidē LTV1 (kuru var arī redzēt arhīvā) ar palielu ironijas devu teica, ka tas ir unikāli, kā šie cilvēki tik labi pazīst Dievu un zina Viņa motīvus, mērķus un rīcību.
Jā, es arī par to brīnos. Vai mēs tiešām tik labi pazīstam Dievu, lai varētu atbildēt uz jautājumu - kāpēc ko tādu piedzīvojam?

Ja nu tajā, ko mēs redzam kā nelaimi Dievs ir kārtējo reizi ielicis iespēju?
Ja nu sāpēs un grūtībās atkal un atkal dzimst svētības?
Šis ir Lieldienu laiks. Laiks, kurš tradicionāli ir arī gavēņa laiks. Laiks, kurā tuvojamies Dievam, kurā vairāk domājam par to, ka Kristus var augšāmcelties arī manās un tavās attiecībās ar Viņu.
Šie ierobežojumi ir mūsu gavēnis. Iespēja, kuru Dievs dod.
Viņš palīdz mums paņemt nost visu mazsvarīgo, ierasto. Visu to, kas atņēma laiku mums ielūkoties savās sirdīs, prātos, domās, attiecībās… Un tad nu mēs esam, kā kaili pie spoguļa, kur redzam to savu patieso personību, kuru ikdienā izdevās gan nomaskēt, gan ignorēt. Kur redzam to savu patieso sirdi. To, kādas ir manas attiecības ar ģimenes locekļiem un kādas tās ir ar Dievu.

Ķīnā šobrīd neskaitāmi pāri šķiras. "Karantīna bija viņu pēdējais piliens", tā vēsta mediji. Vietējās dzimtsarakstu nodaļas par biežāko iemeslu min - pārāk daudz kopā pavadītā laika. Paradokss. Vai jums tā nešķiet?

Attiecību kvalitāte ir proporcionāla laikam, ko pavadām kopā. Un tas ir visās attiecības pirmais noteikums - laiks kopā. Arī attiecībās ar Dievu.

Kad tu pavadi laiku ar Dievu, Tu sāc iepazīt Viņu. Tu sāc ieraudzīt, ka Viņš ir kas vairāk par sodīt gribošu Iznīcinātāju.

Tu sāc ieraudzīt Viņa mīlestību pret tevi, rūpes, gādību… Tu sāc ieraudzīt attiecību skaistumu.
Laiks, kas pavadīts ar Dievu, nekad nebūs lieki izšķiests, jo tas palīdzēs sakārtot visu pārējo.

Pavadi šo laiku ar Dievu. Iepazīsti Viņu. Meklē Viņu.
Pavadi šo laiku ar savu ģimeni. Iepazīsti viņus un piedzīvo, kā Dievs var augšāmcelt to, kas ir bijis miris - gan mūsu ticību, gan mūsu attiecības.

*

Tādēļ ka nāve ir caur cilvēku un caur cilvēku ir arī mirušo augšāmcelšanās. Jo, kā visi mirst Ādamā, tā Kristū visi tiks darīti dzīvi. (1. Korintiešiem 15:21-22)

*

Tuvojieties Dievam, tad Viņš tuvosies jums. Šķīstījiet rokas, grēcinieki, un skaidrojiet, šaubīgie, sirdis! (Jēkaba 4:8)

Šajā Jēkaba vēstulē ir tik precīzas norādes par šo laiku. Gan fiziskā, gan garīgā nozīmē. Tuvoties Dievam, mazgāt rokas, nožēlot grēkus, ieskatīties savā sirdī, beigt šaubīties.
*
Rūbens Ārčers Torejs ir teicis: "Mēs esam pārāk aizņemti, lai lūgtu. Un pārāk aizņemti, lai mums būtu spēks. Mēs daudz darām, bet sasniedzam mazi. Mums ir vareni dievkalpojumi, bet niecīgas attiecības."
Dievs tev dod laiku tagad. Novērtē to. Sāc veidot attiecības ar Viņu.
Sāc veidot, vai uzlabot attiecības ar saviem tuviniekiem.

M.Lamberte 365 otrās iespējas

vvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvv

"Kaut Tu mani svētīdams svētītu un paplašinātu manas robežas un kaut Tava roka būtu allaž ar mani..." (1.Laiku 4:9-10)

Vai tu kādreiz esi gribējis doties misijā, lūdzis, lai Dievs atver durvis un paplašina tavas robežas? Nu tu vari būt drošs - tu esi misijā!

Tikai Dievs AIZVĒRA durvis un aizveda mūs tur, kur būt, liecināt un kalpot ir visvisgrūtāk. Viņš atveda mūs pie mums pašiem, mūsu mājās, pie mūsu ģimenēm. Bez iespējas "aizmukt" uz baznīcu, lai tur izdzīvotu savu kristietību.

Un mums vajadzētu beigt izmisīgi stāvēt pie izejas durvīm, ar cerību, ka tūlīt, tūlīt tas atvērsies un mēs atkal varēsim paslēpties savā ierastajā ikdienā, darbos, skriešana un steigā.

Šobrīd ir brīnišķīgs laiks parādīt sev un saviem tuvākiem uz ko tad es paļaujos tad, kad esmu apjucis, nedrošs un man vienkārši ir bail. Gan par to, kas notiek apkārt, gan par to, ko nesīs nākotne.

Es visu to atdodu Dievam un Viņš dod man pretī Savu mieru un drošību...

Paplašināt robežas? ☺ Dievam vienmēr ir patikuši nestandarta risinājumi. ☺

Uļjana Tervite

vvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvv

Diāna Ponaskova

Diānu iepazinu Pelču nometnē. Fantastiska būtne ar eņģeļa balsi! Ar apbrīnu raudzījos uz viņas gaišumu un dzīvesprieku. Abas ar Kristiānu viņas veidoja brīnišķīgu tandēmu. Man acīs sariesās asaras dzirdot viņu sarunu: - es vakarā pieskriešu pie tevis! Bet abas mīļās meitene ir ratiņkrēslos…

Par esošo pašizolācijas nozīmi cilvēkiem daudz domāju, īpaši kad sazinājos ar saviem draugiem, starp kuriem daži iesmēja, ka acīmredzot bija dabīgi piekopuši šo 'pašizolācijas' dzīvesstilu jau gadiem. Kāpēc? Jo vienkārši nav citu iespēju kā dzīvot citādāk. Dzīvošana un strādāšana no mājām ir tas - kā dzīvo daudzi cilvēki ar invaliditāti Latvijā un pasaulē.

Kad pabeidzu vidusskolu, zināju droši, ka lai arī cik sarežģīti tas būs, bet es studēšu klātienē un socializēšos, es strādāšu (ne no mājām), un cik Dievs dos, parādīšu daudziem to, ka invaliditāte ir tikai daļa no personības, nevis 'brāķis', 'sods' vai 'traģēdija', ka tā ir svētība un pierādījums tam, ka atzīstot savu vājumu – varam piedzīvot patiesības spēku, taču bez atbalsta un cerības tas nav iespējams savā spēkā.

Daudziem cilvēkiem ar invaliditāti nav iespēju vai ir ļoti grūti lūgt palīdzību (jo aizvainojums, bailes vai kauns, finanses, daudz iemeslu), un viņi spiesti dzīvot četrās sienās. Arī man ir jāpārvar ļoti daudzi šķēršļi, lai es varētu būt ārā, un spētu piedzīvot dzīvi. Es zinu kādi šķēršļi tie ir. Un tuvākie zina. Tagad šis laiks var palīdzēt mums novērtēt to, kas realitātē mums ir dots. Cik patiesībā daudz iespēju mums ir izvēlēties būt laimīgiem cilvēkiem. Un tagad dzīvojoties mājās, darbus darot ar datora palīdzību vien, varam kaut uz mirkli 'uzvilkt tās čības', kurās dzīvo cilvēki ar invaliditāti. Tāpat vien – lai aizdomātos, kā šādu rutīnu piedzīvo daudzi tūkstoši cilvēku gadiem. Un cilvēki gados? Kā viņi to spēj? Īpaši tie, kuri palikuši pavisam vieni, pavisam… Kad nav nedz sapņu, nedz mērķu, nedz plānu, jo šķiet, ka vecums vairs neļauj un tāpat ne vienam tas nenesīs labumu, ja mazbērni un bērni ir savos skrējienos tālu prom. Tāpat arī tie cilvēki, kuri spiesti palikt mājās, jo zaudējuši jēgu, cerību un cieš iekšēji, vai depresijās.

Šis laiks ir tomēr par mīlestību. Jā, krīze… Jā, plānu sabrukums... Jā, jāsāk no nulles vai jāturpina ļoti saspringtā cīņā. Bet jebkurā šīs krīzes momentā – bez tā, ka pazīstam mīlestību, esam zuduši bezjēgā. Bez tā, ka pazīstam un zinām kā mīlēt, mums nav jēgas turpināt. Nedz projektus, nedz būvēt mājas, nedz audzināt bērnus, nedz skolot, nedz ārstēt.

Arī pēc krīzes. Padomājam kā varam palīdzēt citam dot iespējas. Cilvēki ar invaliditāti vēlās pilnvērtīgi dzīvot, strādāt un doties piedzīvojumos, kur vide ir pieejama un atbalstoša. Vecāka gada gājuma cilvēki vēlās, lai viņus apciemo un pavaicā kā viņiem iet, vai kā palīdz mājas darbos. Arī pēc krīzes ir daudzi cilvēki, kuri pelnījuši tikt uzklausīti, samīlēti, iedrošināti un pieņemti.

Padomājam vai tomēr ir svarīgāk mācīties mīlēt otru kā sevi pašu, un būt pateicīgiem, ka esam tieši mēs radīti, ka tieši mums - tev un man, ir dotas iespējas un izvēles, lai nestu patiesi vērtīgus augļus ilgtermiņā, mūžībā.

Kas mīl, tas Dievu ir atzinis, jo Dievs ir mīlestība, pēc kā katrs no mums alkst.

#paliecmīlestībā

vvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvv

Kādam vīrietim bija nepieciešams veikt telefona zvanu ļoti agri no rīta. Viņš sastādīja numuru un nepamanīja, ka ir kļūdījies ar vienu ciparu. Klausulē atbildēja samiegojusies sievietes balss. Vīrietis satrūkās un no sirds atvainojās par agro traucējumu. Viņš uzmanīga sastādīja numuru no jauna un nespēja noticēt, kad klausulē atkal dzirdēja tās pašas sievietes balsi. Vīrietis vēlreiz atvainojās un pēc kāda laika mēģināja vēlreiz. Neticami, bet telefona numurs tiešām nebija pareizs un klausuli pacēla tā pati sieviete. Vīrietis, kā prazdams, atvainojās un taisnojās, bet sieviete viņu pārtrauca sakot: " neuztraucaties, viss ir kārtībā, es sēžu uz balkona, malkoju kafiju un baudu fantastisku saullēktu. Ja jūs man nebūtu piezvanījis, es to nebūtu piedzīvojusi."

*

Kā tu jūties, kad tiek izjaukti tavi plāni? Kā tu jūties, kad kāds tevi iztraucē?
Kad diena nenorit pēc tava prāta un situācijas nav tādas, kādas tev būtu ērtas?
Vai tu spēj tajās saredzēt skaisto, Dieva doto svētību, vai tā vietā jūties saīdzis, aizvainots un dusmīgs, ka kāds ir izjaucis tavu mieru?
Dažkārt mēs tik ļoti esam pārņemti ar saviem plāniem, ka vairs nepamanām to, ko Dievs mums dienas laikā dāvina.
Viņš dāvina katru dienu. Nav tādas dienas, kurā Dievs kaut ko nedotu.
Jautājums ir tikai, vai mēs to pamanām? Vai novērtējam? Vai pateicamies par to?

*

Viņa žēlsirdībai vēl nav pienācis gals. Tās ir ik rītu jaunas, un liela ir Tava uzticība.
(Raudu 3:22-23)

*

Katrs labs devums un katra pilnīga dāvana nāk no augšienes, no gaismas Tēva, pie kura nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas. (Jēkaba 1:17)

*

Kā piedzīvot jēgpilnāku dienu un ieraudzīt tajā Dieva klātbūtni un svētības?
Man sirdij tuvi Sv. Ignācija ieteikumi, kurus viņš ir nosaucis par izvērtes lūgšanu, varbūt arī jums tie noderēs. Tā ir lūgšana, kurā mēs tuvojamies Dievam, lai izvērtētu aizvadīto dienu, lai pamanītu svētības un iespējas, ko Dievs mums devis, lai sajustu Dieva klātbūtni un caur to mūsu ticība tiktu stiprināta.

1) Lūdz, lai Dievs tev palīdz, atskatoties uz dienu, būt pateicīgam un godīgam.
Ar Dieva palīdzību pievērs uzmanību tam, kā Dieva Gars darbojās tevī, caur tevi, caur citiem cilvēkiem un radību. Ļauj sev ieraudzīt dienu kaut nedaudz tā, kā to redz Dievs.

2) Pārskati savu dienu un atzīmē visas svētības, kuras esi saņēmis. Sāc ar acīmredzamajām, līdz pavisam ikdienišķām un parastām. Dievs ir atrodams detaļās, tāpēc esi ļoti konkrēts. Pateicies par visu, ko esi saņēmis, ko pateicība palīdz saskatīt Dievu visās lietās, tā var izmainīt veidu, kā skatāmies uz savu dzīvi un citiem cilvēkiem.

3) Pārdomā spilgtākās sajūtas, kādas dienā piedzīvoji. Lūdz Dievu, lai Viņš palīdz izprast, kas raisīja tevī šīs sajūtas. Vai tās tuvināja tevi Dievam, vai attālināja no Viņa?

4) Priecājies par brīžiem, kuri tevi tuvināja Dievam un lūdz piedošanu par tiem brīžiem, kuros pretojies Dieva klātbūtnei. Slavē Dievu par katru lietu, ko Viņš tev uzrādīja.

5) Tāpat kā Dievs ir ar tevi šodien, Viņš būs ar tevi arī tad, kad gulēsi un kad rīt rītā celsies. Aicini Dievu piedalīties tavā nākotnē. Kādās lietās tev vajadzīga Dieva palīdzība? Dievs vēlas būt ar tevi gan visdramatiskākajos, gan pavisam ikdienišķajos tavas dzīves brīžos.

*

Par visu esiet pateicīgi! Jo tāda ir Dieva griba Kristū Jēzū attiecībā uz jums.
(1. Tesaloniķiešiem 5:18)

*

Teici To Kungu, mana dvēsele, un neaizmirsti, ko Viņš tev labu darījis! (Psalms 103:2)

vvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvv

Daudzi jautā: "Kāpēc Dievs pieļauj to, ka Āfrikas bērni mirst badā? Kāpēc viņš atļauj notikt izvarošanām, zādzībām? Kāpēc tā notiek?"

Lūk ir atbilde:

Kāds cilvēks atnāca uz frizētavu, lai viņam, kā parasti, apgrieztu matus un to noskūtu. Viņš sarunājās ar frizieri, kurš viņu apkalpoja. Runāja par dažādām lietām un tad uzsākās saruna par Dievu.

Frizieris sacīja:
— Lai ko jūs man sacītu, bet es neticu, ka ir Dievs.

— Kāpēc? — pajautāja klients.

— Nu taču tas taču jau tāpat skaidrs. Pietiek iziet uz ielas, lai pārliecinātos, ka Dieva nav. Nu pasakiet, ja Dievs eksistē, no kurienes tik daudz slimu cilvēku? No kurienes bezpajumtnieki bērni? Ja vien viņš patiešām eksistētu, nebūtu nedz ciešanu, nedz sāpju. Ir grūti iedomāties mīlošo Dievu, kurš pieļauj visu to.

Klients uz mirkli aizdomājās, bet nolēma paklusēt, lai neuzsāktu strīdu. Kad frizieris pabeidza savu darbu, klients aizgāja. Izejot no frizētavas, viņš ieraudzīja tur ārā apaugušu un neskūtu cilvēku (izskatījās, ka tas nebija bijis pie friziera veselu mūžību, tik nevīžīgi viņš izskatījās).

Tad klients atgriezās frizētavā un sacīja frizierim:

— Ziniet, ka es jums teikšu? Frizieri neeksistē.

— Kā tad tā? — izbrīnījās frizieris. — Bet vai tad es neesmu? Es taču esmu frizieris.

— Nē! — iesaucās klients. — Tie neeksistē, citādi nebūtu apaugušie un neskūtie ļaudis, kā lūk tas cilvēks, kurš iet pa ielu.

— Nu, mīļais cilvēk, lieta jau nav frizieros. Vienkārši ļaudis paši pie manis neatnāk.

— Tur jau ir tā lieta! — apstiprināja klients. — Un es arī runāju par to pašu: Dievs ir. Vienkārši ļaudis nemeklē viņu un nenāk pie viņa. Lūk kāpēc pasaulē tik daudz sāpju un ciešanu.

vvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvv

Dzimšanas dienas sveiciens!

3.04. - Liena Ašme
4.04. - Ilze Gūža - 30
6.04. - Dzidra Baumane
6.04. - Evija Jurkovska
6.04. - Birute Karabauska - 45
9.04. - Elvisa Riekstiņa
12.04. - Ilma Kadiķe - 70
15.04. - Guntars Ķeris
18.04. – Zina Muceniece
19.04. - Laimdota Brūna
25.04. - Kristīne Pudža
26.04. - Aiga Roga
26.04. - Ieva Ziemele
27.04. - Samuēls Lašauri
28.04. - Aleksandra Bruže
30.04. - Jānis Svars

Dievs strādā pēc Sava grafika un laika, lai sniegtu vislabāko.
Tas bieži var ievērojami atšķirties no mūsu pulksteņa un plāniem,
bet Viņa laiks un plāni ir daudz uzticamāki un labāki nekā mūsējie.
/Alans Robertsons/

vvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvvv

- Mūsu dievkalpojumi joprojām notiek attālināti vai pulcējamies mazajās grupās.
- 12.aprīlī pl.10 notiks apvienotais baptistu Lieldienu dievkalpojums, kurš tiks translēts TV24, kā arī sociālajos tīklos.
- Laikā, kad Latvijā ārkārtas situācijas dēļ baznīcas lielākoties ir slēgtas un draudžu apmeklējumi ir būtiski ierobežoti, Latvijas Kristīgā Radio ēterā skan jauns cikls "Zvans mācītājam" – darbadienās plkst.11:30 ar atkārtojumu plkst.15:45.
- Kamēr pasaule ir apjukumā no koronavīrusa, Dievs turpina glābt grēciniekus. Marta sākumā Pakistānā notika kristīgs festivāls, kas pulcējis vairāk nekā 80 000 cilvēku. Šāds notikums ir jo īpašs tādā zemē, kur musulmaņu īpatsvars ir vairāk nekā 95%.

Ej, mana tauta, savās mītnēs un aizslēdz savas durvis aiz sevis - paslēpies mazu brīdi, kamēr pāries dusmas!
/Jesajas 26:20/ Paliekam aizlūgšanās viens par otru! zentasvara50@inbox.lv